

nancí po návrhu ministrů průmyslu, obchodu a živností, zemědělství a sociální péče.

(2) Vláda může po slyšení tohoto poradního sboru a bankovní rady Národní banky Československé učiniti nařízením opatření k úpravě úrokové úrovně odpovídající hospodářským poměrům; takovým opatřením nesmí býti dotčeno právo jmenované bankovní rady stanovit úrokové sazby pro bankovní obchody (§ 87 zák. č. 347/1920 Sb. z. a n.).

Čl. LV.

Pokud předešlá ustanovení jinak nestanoví, nabývá tento zákon účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.,

též za ministra Dr. Beneše.

Dr. Slávik v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Trapl v. r.	Dr. Viškovský v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Bechyně v. r.
Hůla v. r.	Dr. Franke v. r.
Dostálek v. r.	Dr. Šrámek v. r.

55.

Vládní vyhláška

ze dne 25. dubna 1932,

kterou se podle čl. XLVII., odst. 2., zákona ze dne 21. dubna 1932, č. 54 Sb. z. a n., vyhláší úplné znění §§ 1 až 31 zákona ze dne 10. října 1924, č. 238 Sb. z. a n., kterým se zřizuje Všeobecný fond peněžních ústavů v republice Československé, a §§ 1 až 36 zákona ze dne 10. října 1924, č. 239 Sb. z. a n., o vkladních knížkách (listech), akciových bankách a o revisi bankovních ústavů.

I.

§§ 1 až 31 zák. č. 238/1924 Sb. z. a n.

Zřízení, účel a organizace.

§ 1.

Aby byla podporována spořivost zvýšením bezpečnosti vkladů a příznivý rozvoj peněžnictví byl co možná zabezpečen, zřizuje se Všeobecný fond peněžních ústavů v republice

Československé, dále označovaný pouze slovem „fond“.

§ 2.

Fond jest samostatná právnická osoba a jeho sídlem jest Praha.

§ 3.

(1) Příslušníky fondu, t. j. subjekty, které za předpokladů předepsaných zákonem mají nárok na výpomoc z fondu, jsou tyto, v tužemsku sídlící, peněžní ústavy:

a) zemské úvěrní ústavy, vydávající vkladní knížky (listy), a spořitelny ve smyslu zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 302 Sb. z. a n., kterým se upravují právní poměry spořitel, zahrnujíc v to spořitelny uvedené v § 21, odst. 1., a § 33, odst. 3., cit. zákona;

b) záložny všeho druhu a úvěrní společenstva (družstva), t. j. společenstva (družstva), která úvěrní obchody provozují ve skutečnosti i podle stanov jako svou hlavní činnost, pokud vydávají vkladní knížky (listy) nebo přijímají vklady na běžný účet;

c) společnosti akciové a společnosti s ručním obmezeným, provozující bankovní a peněžní obchody, vydávající-li vkladní knížky (listy) nebo přijímají-li vklady na běžný účet.

(2) Příslušníky fondu stávají se peněžní ústavy, existující již v den vyhlášení tohoto zákona, vyhlášením zákona a ústavy, vzniklé po vyhlášení zákona, dnem, kdy započne jejich právní existence.

(3) Bez újmy práv již nabytých zaniká příslušenství k fondu vyhlášením konkursu nebo při jinakém zániku peněžního ústavu dnem, kdy tento ústav přestal právně existovati.

(4) Likvidace nebo povolené přiročí nevyučují dalšího trvání příslušenství k fondu.

§ 4.

Příslušníci fondu jsou povinni přihlásiti se písemně u kuratoria fondu (§ 7) do 30 dnů po tom, kdy vzniklo jejich příslušenství. K přihlášce dlužno připojiti stanovy. K žádosti kuratoria jsou příslušníci povinni předložiti mu i jiné doklady a zprávy, jichž kuratorium potřebuje k založení a vedení katastru příslušníků.

§ 5.

(1) Příslušníci fondu zařadují se do tří skupin.

(2) Skupina I. sestává ze zemských úvěrních ústavů, spořitel, (§ 3, odst. 1. pod a) a okresních záložen hospodářských.

(3) Skupina II. sestává ze záložen, okresní záložny hospodářské vyjímajíc, a z úvěrních společenstev (družstev; § 3, odst. 1. pod b).

(4) Skupinu III. tvoří ostatní příslušníci fondu.

(5) Vládním nařízením mohou býti po slyšení zájemníků v rámci skupin (odst. 2. až 4.) utvořeny dílčí skupiny a určen okruh účastníků každé z nich.

(6) V pochybnosti o tom, zda ten který ústav jest příslušníkem fondu čili nic, nebo do které skupiny (dílčí skupiny) jest zařaden, rozhoduje s konečnou platností ministerstvo financí, dohodnouc se s příslušnými ministerstvy.

§ 6.

(1) Fond se tvoří z příspěvků placených příslušníky podle výše vkladů (§ 11) a z výnosů vlastního jmění.

(2) Z příspěvků každé jednotlivé skupiny (dílčí skupiny) a z přírůstku těchto příspěvků se tvoří skupinový fond (dílčí fond skupinový), na který příslušníci jiných skupin (dílčích skupin) nemají nároku.

§ 7.

(1) Fond spravuje a zastupuje kuratorium o 15 členech a tolikéž náhradnících, které jmenuje a odvolává vláda po návrhu ministra financí v dohodě s ministry vnitra, průmyslu, obchodu a živností, zemědělství a sociální péče. Před podáním návrhu na nové obsazení kuratoria, k němuž zpravidla nechť dojde po uplynutí každého pětiletí, buďtež slyšeny svazy a jiná ústředí příslušníků fondu; dosavadní člen (náhradník) může býti opět jmenován. Při jmenování budiž k tomu přihlédnuto, aby byla v kuratoriu zastoupena každá skupina příslušníků (§ 5) pěti členy a tolikéž náhradníky.

(2) Členové kuratoria zvolí si ze svého středu předsedu a jeho 2 náměstky.

(3) Úřad člena kuratoria (náhradníka) jest úřadem čestným, bezplatným.

(4) Členové kuratoria (náhradníci) jsou povinni, i když jimi býti přestali, zachovávat mlčenlivost o poměrech příslušníků fondu, jež seznali při vykonávání svého úřadu. Této povinnosti mohou býti zproštěni jen ministrem financí po slyšení ústavu, o nějž jde; kdo ji poruší, bude odvolán a potrestán, není-li čin přísněji trestný, soudem pro přestupek vězením od jednoho do čtrnácti dnů nebo peněžitým trestem od 50 Kč do 10.000 Kč.

§ 8.

(1) Předpisy o tom, jakým způsobem má kuratorium vykonávati svou působnost a jak projevuje na venek svoji vůli, dále jak má býti postaráno o vnitřní správu skupinových fondů (dílčích fondů skupinových), obsahujž jednací řád, který kuratorium sdělá v dohodě s ministerstvem financí do 3 měsíců po vyhlášení tohoto zákona.

(2) Dokud nebude jednací řád sdělán, podpisuje se fond pravoplatně tak, že pod jeho zákonné označení (§ 1), kýmkoliv napsané nebo vytištěné, připojí své podpisy předseda nebo jeden z jeho náměstků a jeden člen kuratoria.

§ 9.

Účetní, pokladní a kancelářskou službu fondu obstarává Zemská banka v Praze, u níž dlužno uložiti volné hotovosti, cennosti a listiny fondu. Vzájemná práva i povinnosti buďtež upraveny zvláštní smlouvou mezi kuratoriem a Zemskou bankou.

§ 10.

Kuratorium sestaví ke dni 31. prosince každého roku celkové výkazy příjmů a vydání, jakož i seznam jmění a dluhů fondu a do 30. dubna každého roku předloží obě ministerstvu financí na vědomí a ke schválení a uveřejní v Úředním listě republiky Československé.

O příspěvcích.

§ 11.

(1) Příslušníci fondu jsou povinni po dobu svého příslušenství z každé úrokové částky, která jimi byla komukoli, fond vyjímajíc, vyplacena, připsána nebo sčítována ve prospěch ze vkladů v běžném účtě, na vkladní knížky (listy) a pokladniční poukázky, odváděti 3% Zemské bance do 90 dnů po ukončení každého kalendářního pololetí. Z příspěvků včas neodvedených platí se úrok z prodlení ve výši přesahující o 2% eskontní sazbu cedulového ústavu.

(2) Při stanovení příspěvkové základny nelze přihlížeti ani k jiným zákonným dávkám, postihujícím úroky, ani k úrokům z dlužných pohledávek v běžném účtě.

(3) Ve lhůtě, uvedené v odst. 1., předloží příslušníci fondu kuratoriu výkaz o odvedených příspěvcích spolu s hrubou bilancí za pololetí, jehož se výkaz týče. Kuratorium jest oprávněno vyžádati si od příslušníků fondu vysvětlivky, potřebné k přezkoušení výkazů

nebo zjistiti jejich správnost nahlédnutím v knihy příslušníků.

(4) Zjistí-li kuratorium, že bylo na příspěvcích méně odvedeno, než příslušelo, vyběře od dotyčného příslušníka nedoplatek i s úroky z prodlení. Zjištěný přeplatek se vrátí nebo se sčítuje ve prospěch příspěvků budoucích.

(5) Lhůty v odst. 1. a 3. uvedené mohou býti kuratoriem prodlouženy ústavům, u nichž se úroky ke kapitálu nepřipisují pololetně.

(6) Kuratorium může příspěvky promítnouti, ohlásí-li příslušník, který je má odváděti, likvidaci nebo bylo-li příslušníku tomu povoleno přiročí.

§ 12.

(1) Jakmile dosáhne fond některé skupiny (§ 6, odst. 2.) takové výše, že se dosažení jeho účelu jeví býti zabezpečeno, vláda na návrh kuratoria, doporučený ministrem financí, sníží, po případě zastaví placení příspěvků do tohoto skupinového fondu.

(2) Vláda jest oprávněna na návrh kuratoria a ministra financí příspěvky znovu zavést, objeví-li se toho potřeba k zajištění účelu fondu.

O použití fondových prostředků.

§ 13.

Pokud tento zákon jinak neustanovuje, může býti prostředků fondu použito jen k výpomocem příslušníkům fondu a to způsobem dále vytkéným. Výpomoci takové se poskytují z fondu té skupiny (dílčí skupiny), ku které příslušník výpomoci potřebný přináleží.

§ 14.

Každý peněžní ústav, který jest alespoň 5 let příslušníkem fondu, má v mezích tohoto zákona nárok na výpomoc fondu, jestliže utrpěl ztráty nebo pozbyl mobility svých prostředků takovou měrou, že jest tím jeho existence a zájem vkladatelů ohrožen.

§ 15.

Způsob a rozsah výpomoci buďtež stanoveny tak, aby v mezích fondových prostředků mohly býti stejnoměrně nebo aspoň obecným zájmům přiměřeně uspokojeny veškeré známé takové potřeby příslušníků téže skupiny (dílčí skupiny), jakož i aby ústav, kterému se výpomoc poskytuje, byl co možná do té míry ozdraven, aby mohl své hospodářské poslání dále plniti. Pokud to tento účel výpomoci do-

pouští, buďtež výpomoci udělovány zásadně jen v podobě zápůjček.

§ 16.

(1) Nelze-li ústav žádající za výpomoc zachrániti proto, že jeho pasiva i po úplném použití jeho vlastního jmění nejsou z převážné části kryta aktivy, budiž, dopouštějí-li to fondové prostředky (§ 15), poskytnuta nejvyšší taková výpomoc, aby věřitelé všeobecní, t. j. vkladatelé a jiní věřitelé, jichž pohledávky by náležely v konkursu do třetí třídy, mohli býti do 80% těchto svých pohledávek uspokojeni.

(2) Nedopouštějí-li fondové prostředky, aby všichni věřitelé (odst. 1.) byli v takové míře uspokojeni, může býti částí výpomoci použito k výhodnějšímu uspokojení některých skupin věřitelů hodných zvláštního zřetele.

(3) Uspokojení z výpomoci jest zčásti neb úplně odepřiti věřitelům, kteří za okolností přičítících se pojmu dobrých mravů v obchodu vkladovém sobě vymínili nebo dali poskytovat, ať přímo, ať vedlejšími výhodami, úrok vyšší, než který jest obecně poskytován ústavu stejného druhu ze vkladů neb zápůjček podobného druhu a způsobu. Pro posouzení těchto poměrů budiž vyžádáno dobré zdání Ústředního smírčího orgánu (§ 18 a násl. vládního nařízení ze dne 23. února 1928, č. 30 Sb. z. a n., kterým se stanoví korporace a orgány povolané pro smírčí řízení ve věcech nekale soutěže a vydávají předpisy o řízení před nimi).

(4) Poskytnutím výpomoci podle odst. 1. přecházejí nároky ústavu na náhradu škody, způsobené orgány ústavu, na fond. Kuratorium jest povinno vymáhati tyto nároky; od jejich vymáhání může upustiti toliko tehdy, je-li důvodná obava, že by exekuce proti závázané osobě neměla úspěchu.

(5) Peníz nabytý z uplatnění náhradních nároků (odst. 4.) náleží skupinovému fondu neb dílčímu fondu skupinovému, z něhož výpomoc byla poskytnuta; převyšší-li poskytnutou výpomoc, použije se ho k jejímu doplnění.

§ 17.

Každý příslušník fondu jest povinen ihned, jakmile pozná nebo z okolností poznati musil, že utrpěl nebo pravděpodobně očekáváti může ztráty, které převyšují jeho rezervy, zasahující nebo ohrožující i polovici základního kapitálu, oznámiti to fondu. Neučiní-li tak, může mu býti výpomoc, žádá-li za ni později, odepřena, ačli nejde o výpomoc podle § 16.

§ 18.

Dojde-li oznámení podle § 17 nebo žádost za výpomoc, musí kuratorium stav ústavu, o nějž jde, zevrubně vyšetřit.

§ 19.

(1) Výpomoc může být vázána předchozím splněním určitých podmínek. Jakožto podmínky pro poskytnutí výpomoci může kuratorium zejména stanovit:

- a) povolení zákonného příročí,
- b) provedení reorganise podle plánu schváleného kuratoriem,
- c) fusi s ústavem, který bude kuratoriem uznán za vhodný,
- d) ohlášení likvidace.

(2) Kuratorium musí dále, povolujíc výpomoc, ustanovit u ústavu, jemuž se výpomoc poskytuje, a na jeho útraty svého důvěrníka nebo zvláštní 2 až 3člennou dozorčí komisi. Důvěrník i tato dozorčí komise mají právo a povinnost dohlížeti všestranně na hospodaření ústavu; bez jejich svolení nesmí být žádné usnesení správních orgánů ústavu provedeno. Ústav, který zřejmě zamezuje výkon povinnosti důvěrníka nebo dozorčí komise anebo jejich pokynů při vedení obchodů nedbá, může být po návrhu kuratoria a po vyšetření věci vládou zrušen. Tímto ustanovením zůstávají nedotčena práva vyrovnávacího správce a dozorčího komisaře, ustanoveného u ústavu, jemuž bylo povoleno příročí.

§ 20.

(1) Nároků na výpomoc nelze proti fondu uplatňovati soudně.

(2) Oprávnění příslušníci fondu (§ 14) mohou si stěžovati do usnesení kuratoria, kterým bylo rozhodnuto o jejich žádosti za výpomoc, k rozhodčímu výboru do 30ti dnů od doručení vyrozumění o rozhodnutí kuratoria.

(3) Rozhodčí výbor skládá se z 5 členů a 3 náhradníků; náhradníci nastupují za členy, kteří dočasně nemohou vykonávati svůj úřad. Členy rozhodčího výboru (náhradníky) jmenuje a odvolává vláda po návrhu ministrů financí, vnitra a spravedlnosti; alespoň dva členové a jeden náhradník buďtež jmenování z osob práva znalých. K novému obsazení rozhodčího výboru zpravidla nechť dojde po uplynutí každého pětiletí; dosavadní člen (náhradník) může být opět jmenován.

(4) Ustanovení § 7, odst. 3. a 4., platí obdobně i o členech (náhradnících) rozhodčího výboru.

(5) Členové rozhodčího výboru volí ze svého středu předsedu a jeho náměstka.

(6) Uprázdnil-li se místo některého člena anebo náhradníka člena, jest předseda rozhodčího výboru (jeho úřadující náměstek) povinen oznámiti to neprodleně ministrům financí, vnitra a spravedlnosti.

(7) Rozhodčí výbor činí svá usnesení po slyšení stěžovatele i kuratoria v neveřejných schůzích. K platnosti usnesení se vyžaduje, aby rozhodčí výbor byl úplný a aby se pro usnesení vyslovily aspoň 3 hlasy.

(8) Bližší ustanovení o řízení před rozhodčím výborem obsahujž jednací řád rozhodčího výboru. Tento jednací řád sdělá rozhodčí výbor a předloží do 3 měsíců od vyhlášení tohoto zákona ministerstvu spravedlnosti ke schválení v dohodě s ministerstvem financí.

(9) Rozhodčí výbor rozhoduje s konečnou platností a jeho rozhodnutí jest pro obě strany závazné.

§ 21.

Jmění fondu, nepoužité k vlastním účelům fondu, budiž uloženo u Zemské banky na úrok obvyklý pro dlouhodobé vklady. Pokud by tím nebylo ohroženo řádné plnění úkolů fondu, může být částí tohoto jmění použito k poskytování krátkodobých lombardních zápujček příslušníkům fondu na úrok ne vyšší, než jest lombardní sazba cedulového ústavu. Takové zápujčky možno však poskytovat pouze:

- a) na vlastní dlužní úpisy fondu (§ 23) až do 90% jmenovité hodnoty,
- b) na státní dluhopisy až do 80% kursovní hodnoty,
- c) na zástavní listy a jiné dluhopisy sirotčí jistoty až do 75% kursovní hodnoty.

O fondových dluhopisech.

§ 22.

(1) Nestačí-li běžné prostředky fondové k plnění úkolů fondu, může si fond opatřiti se svolením ministra financí potřebný kapitál vydáním dluhopisů (pokladničních poukázek) svědčících majiteli a zúčitatelných nejméně 4%.

(2) Bližší ustanovení o těchto dluhopisech obsahujž jednací řád fondu.

§ 23.

Fondové dluhopisy smějí být jen v takovém rozsahu vydány, aby roční peníz, potřebný k jejich zúrokování a umořování, nepřesa-

hoval $\frac{3}{4}$ běžných fondových příjmů z příspěvků v době vydání. Že tato podmínka byla splněna, budiž na každém dluhopisu potvrzeno ministerstvem financí, anebo vládním komisařem fondu (§ 31, odst. 1.).

§ 24.

(1) Zemská banka obstarává úrokovou i umořovací službu dluhopisů podle § 23 vydaných a jest povinna z fondových příjmů vyloučiti a v patrnosti chovati peníz potřebný k jejich zúročení a umořování. Kuratoriu není volno s touto částí fondových příjmů nakládati.

(2) Za správné zúročení a splacení dluhopisů ručí podpůrně stát.

§ 25.

Dluhopisů, které byly v mezích tohoto zákona vydány, lze užití jednak k úročnému uložení peněz sirotčích, svěřeneckých, depositních, nadačních, dále peněz ústavů, podléhajících veřejnému dozoru, a poštovního úřadu šekového, jednak za služební a obchodní kauce, tyto však jen do výše bursovního kursu, nikoliv nad jmenovitou hodnotu.

§ 26.

Každý příslušník fondu jest na žádost kuratoria povinen převzítí fondové dluhopisy (§ 23) za jejich jmenovitou hodnotu až do $\frac{1}{4}\%$ všech svých vkladů, přijatých v běžném účtě nebo na vkladní knížky (listy) a pokladniční poukázky.

§ 27.

Dosáhnou-li skupinové fondy (§ 6, odst. 2.) výše, která podle § 12, odst. 1., jest důvodem, aby vláda zastavila placení příspěvků, jest kuratorium oprávněno používati výtěžků fondového jmění i jinak, než až posud bylo v tomto zákoně naznačeno, ku podpoře a zvelebení československého peněžnictví.

Daňová, poplatková a všeobecná ustanovení.

§ 28.

K plnění povinností, uložených v § 11, odst. 3., mohou býti liknaví příslušníci fondu donuceni kuratorem pořádkovými pokutami až do 10.000 Kč. Tyto pokuty plynou do fondu skupiny (díleč skupiny), k níž dotýčný příslušník přináleží.

§ 29.

Pořádkové pokuty, jakož i nedoplatky příspěvků s příslušenstvím vymáhají se soudní

exekucí; výkazy kuratoria fondu o nezaplacených pořádkových pokutách nebo příspěvcích, opatřené kuratorem doložkou o vykonatelnosti, tvoří exekuční titul.

§ 30.

(1) Fond jest osvobozen od daně rentové, a to jak od daně placené přímo, tak i od daně srážené dlužníkem.

(2) Dluhopisy vydané podle § 23 jsou osvobozeny od poplatků a jejich úroky i od poplatků i od daně rentové.

(3) Nálezy rozhodčího výboru (§ 20) jsou prosty poplatků i kolků.

(4) Výpomoci poskytnuté z fondu jeho příslušníkům nejsou započitatelnou příjmovou položkou při vyměřování daně výdělkové podle II. hlavy zákona o osobních daních ze dne 25. října 1896, č. 220 ř. z., a daně zárobkové podniků veřejně účtujících podle uh. zák. čl. ze dne 16. října 1916, č. XXXIV.

§ 31.

(1) Státní správa dozírá, zdali se ustanovení tohoto zákona o správě fondu přesně zachovávají. Za tím účelem ustanoví vláda na návrh ministra financí, učiněný v dohodě s ostatními příslušnými ministry, u tohoto fondu jednoho nebo více vládních komisařů.

(2) Kuratorium jest povinno umožniti řádný výkon dozoru.

II.

§§ 1 až 36 zák. č. 239/1924 Sb. z. a n.

ČÁST I.

O vkladních knížkách (listech) a správě vkladů.

§ 1.

(1) Vkladní knížky (listy) vydávati smějí jen osoby uvedené v § 2 tohoto zákona.

(2) Vkladní knížkou (listem) podle tohoto zákona jest stvrzenka o peněžním vkladu, která jest zařízena tak, aby vykazovala stav (saldo) vkladu po vyznačení změny v jeho výši. Vydávati vkladní knížky (listy) bez skutečného vkladu jest zakázáno.

(3) Ve příčině právní povahy vkladní knížky (vkladního listu), vázání vkladu, umoření vkladní knížky (vkladního listu), zúročení a

promlčení vkladu platí obdobně ustanovení §§ 10 až 12 zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 302 Sb. z. a n., kterým se upravují právní poměry spořitelén.

(4) Ustanovení zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 302 Sb. z. a n., o výhradném právu spořitelén používatí pro vkladní knížku označení „spořitelní knížka“ a ustanovení k němu se vztahující zůstávají nedotčena.

(5) V záhlaví vkladní knížky (listu) musí býti zřetelně vyznačeny plná úroková sazba, sazby veškerých srážek a z toho vyplývající čistá sazba úroková; změny uvedených sazeb musí býti při nejbližším předložení vkladní knížky (listu) stejně vyznačeny zároveň se dnem, od kterého platí. Jest zakázáno, aby vydatel vkladní knížky (listu) hradil srážky zákony předepsané ze svého.

(6) Peněžní ústavy, jež Národní banka Československá k tomu vyzve, jsou povinny zasílati jí měsíční výkazy úhrnného stavu vkladů podle jejich druhů (na vkladní knížky nebo listy, na pokladniční poukázky a v běžném účtu) a úhrnného stavu dlužníků.

§ 2.

(1) Vedle spořitelén ve smyslu zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 302 Sb. z. a n., i spořitelén, uvedených v § 33, odst. 3., téhož zákona, jsou oprávněny vydávati vkladní knížky (listy):

a) záložny utvořené z fondů kontribučních a berních, pokud jsou pod veřejným dozorem;

b) za podmínek v odst. 2. a 3. uvedených záložny, zřízené podle spolkového zákona ze dne 26. listopadu 1852, č. 253 ř. z. (záložny spolkové), dále úvěrní společenstva (družstva), t. j. společenstva (družstva), která podle svých stanov provozují výlučně neb z převážné části úvěrní obchody, zřízená buď podle zákona o výdělkových a hospodářských společenstvech ze dne 9. dubna 1873, č. 70 ř. z., nebo podle zák. čl. XXXVII/1875 o obchodním zákonu, anebo podle zák. čl. XXIII/1898 o hospodářských a živnostenských družstvech úvěrních, a konečně svazy (ústředí) společenstev (družstev), které jsou úvěrními společenstvy, byť by po případě zároveň i vykonávaly podle platných zákonů revise příčleněných společenstev;

c) zemské úvěrní ústavy oprávněné k tomu podle svých stanov;

d) za podmínek § 3 společnosti akciové (komanditní na akcie) a společnosti s ruče-

ním obmezeným provozující bankovní a peněžní obchody.

(2) Ústavy v odst. 1. pod b) uvedené, vyjma záložny spolkové, jsou oprávněny vydávati vkladní knížky (listy),

1. jsou-li pod dozorem svazu (ústředí) zmocněného podle platných zákonů k jejich revisi (revisního svazu); u svazů (ústředí) těchto ústavů může dozor svazový nahrazen býti dozorem zemského výboru podle § 14 zákona ze dne 10. června 1903, č. 133 ř. z., o revisi výdělkových a hospodářských společenstev a jiných spolků;

2. náleží-li kromě toho podle stanov, zapsaných ve společenstevním (obchodním) rejstříku, k předmětu jejich podnikání přijímání vkladů na vkladní knížky (listy). Stanovy aneb změny stanov, tento předmět podnikání připouštějící, lze zapsati ve společenstevním (obchodním) rejstříku jen tehdy, určují-li závodní podíl jednotlivého člena penízem alespoň 50 Kč, jde-li o společenstvo s ručením neobmezeným, a alespoň 100 Kč, jde-li o společenstvo s ručením obmezeným, a prokáže-li se soudu, že počet přihlášených členů činí, jde-li o společenstvo s ručením neobmezeným, alespoň 20, jde-li pak o společenstvo s ručením obmezeným, alespoň 60, jakož i že závodní podíly aspoň uvedeného počtu přihlášených členů jsou plně a hotově splaceny kromě zápisného ve výši alespoň 10% těchto podílů. Dále jest prokázati prohlášením svazu (ústředí), vyhovujícího ustanovení pod 1., že společenstvo jest jeho členem, aneb že bude jím za člena přijato, jakmile se zřídí; u svazu (ústředí) jest potřebí prohlášení některého revisního svazu neb zemského výboru, že svaz (ústředí) jest podroben jeho doзору.

(3) Záložny spolkové smí vydávati vkladní knížky (listy), vyhovují-li podmínce, uvedené v odst. 2. pod 1., spočívající-li podle svých stanov na vzájemnosti a připouštějí-li jejich stanovy tyto vkladové obchody.

§ 3.

(1) Společnosti akciové (komanditní na akcie) a společnosti s ručením obmezeným jsou oprávněny vydávati vkladní knížky (listy) jen s povolením ministerstva financí v dohodě s ministerstvem vnitra.

(2) Společnostem (odst. 1.), které takové povolení dosud nemají, může je ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem vnitra uděliti,

a) mají-li hlavní sídlo v tuzemsku,

b) trvají-li alespoň 3 léta,

c) vykazují-li v poslední řádně schválené bilanci akciový (kmenový) kapitál alespoň 10,000.000 Kč a rezervy určené na ztráty alespoň ve výši 15% tohoto kapitálu,

d) prokáží-li potvrzením revisního oddělení revisního a důvěrnického společenstva (§ 18), že bankovní a peněžní obchody úspěšně provozovaly po uvedenou dobu nepřetržitě a že akciový (kmenový) kapitál a na ztráty určené rezervy, jak je bilance vykazuje, jsou úplně uhrazeny.

(3) Ustanovení odst. 2. platí obdobně, žádá-li znovu o povolení společnost, které bylo oprávnění vydávati vkladní knížky (listy) odňato (§ 4).

(4) Každý člen představenstva společnosti, která přijímá vklady na vkladní knížky (listy), a každý vedoucí ředitel hlavního závodu takové společnosti ručí bez újmy povinnosti k náhradě zaviněné škody za tyto vklady ve výši 1/4% ve stanovách vykázaného akciového (kmenového) kapitálu společnosti, nejméně však penízem 50.000 Kč; nedobude-li se však uplatněním ručení úhrnem alespoň peníze, který činí 3% akciového (kmenového) kapitálu, rozvrhne se zbytek tohoto peníze na všechny ručící osoby, schopné platiti, rovným dílem. Ručení nepostihuje osoby, za jejichž úřadování nenastaly skutečnosti, které přivodily nebo zhoršily stav společnosti naznačený v odst. 6. Proti osobám, které členy představenstva nebo vedoucími řediteli hlavního závodu býti přestaly, lze je uplatniti, jen dokud neuplyne šest let poté, co valná hromada společnosti platně schválila účetní závěrku za poslední správní období, v němž dotčená osoba ještě takový úřad zastávala.

(5) Jestliže společnost přijala vklady na vkladní knížky (listy), ač k tomu nebyla vůbec oprávněna, anebo poté, co jí bylo oprávnění k tomu odňato (§ 4), ručí nadto za veškeré vklady takto neprávem přijaté všechny osoby, jež v té době byly členy představenstva nebo vedoucími řediteli hlavního závodu, rukou společnou a nerozdílnou.

(6) Ručení podle odst. 4. a 5. lze uplatňovati:

a) prohlásí-li se na jmění společnosti konkurs,

b) zahájí-li se u ní řízení vyrovnací,

c) vyplyne-li ze čtvrtletního výkazu stavu neb z roční účetní závěrky anebo z revisní zprávy (§ 29, odst. 1. a 3.), že společnost utrpěla ztráty, jež ztrávily rezervy na ztráty

určené a více než 80% základního (akciového, kmenového) kapitálu.

(7) Žaloba přísluší v případě odst. 6. pod a) správci konkursní podstaty, jinak příslušnému orgánu společnosti nebo v zastoupení společnosti revisnímu oddělení revisního a důvěrnického společenstva (§ 18). Toto revisní oddělení může kdykoli vstoupiti do sporu zahájeného příslušným orgánem společnosti a toliko s jeho schválením smí orgán společnosti uzavřiti ve sporu smír, upustiti od podané žaloby, vzdáti se žalobního nároku a ujednati klid řízení delší než 3 měsíce.

(8) Prostředky, jichž bylo nabyto podle ustanovení předešlých odst., tvoří v řízení konkursním a vyrovnacím a při likvidaci společnosti oddělenou podstatu ku přednostnímu stejnoměrnému uspokojení nároků ze vkladů na vkladní knížky (listy); jinak případnou společnosti.

§ 4.

(1) Oprávnění podle § 3 vydávati vkladní knížky (listy) může býti společnosti ministerstvem financí v dohodě s ministerstvem vnitra odňato,

a) neodstraní-li společnost včas závad, jež odstraniti bylo jí pravoplatným nálezem podle § 29 uloženo,

b) přestoupí-li zákaz vyslovený v § 1, odst. 2.,

c) nevyhoví-li povinnosti uložené v § 13, odst. 1.,

d) nařídí-li se pro ni přiročí,

e) objeví-li se při sestavování výkazu stavu (§ 9, odst. 4.) neb roční účetní závěrky anebo z revisní zprávy (§ 29, odst. 1. a 3.), že společnost utrpěla celkem ztrátu, která snižuje rezervy na ztráty určené pod 15% akciového (kmenového) kapitálu ve stanovách vykázaného.

Odnětí oprávnění vydávati vkladní knížky (listy) budiž představenstvem uvedeno ve známost vývěskou na pokladnách společnosti.

(2) Z důvodu, uvedeného v odst. 1. pod e), nelze oprávnění vydávati vkladní knížky (listy) zpravidla odnětí, složí-li osoby, uvedené v § 3, odst. 4., do 2 měsíců ode dne sestavení dotčeného výkazu stavu nebo dotčené roční účetní závěrky aneb ode dne sdělení obsahu revisní zprávy (§ 29, odst. 1.) z vlastních prostředků jistotu podle odst. 3. a oznámí-li to v téže lhůtě ministerstvu financí. Věnovací prohlášení, jimiž se taková jistota zřizuje, jsou poplatků a kolků prosta.

(3) Jistotu podle odst. 2. složití jest v cenných papírech sirotčí jistoty na burse zmeaných v kursovní hodnotě podle posledního kursu přede dnem složení, která, když se rezervy na ztráty určené snížily pod 10%, činí alespoň 5% akciového (kmenového) kapitálu ve stanovách vykázaného, při menším pak snížení takových rezerv rovná se alespoň penízi, jehož jest potřeba k jejich doplnění na 15%. Tyto cenné papíry musejí býti i s věnovacím prohlášením uschovány odděleně od ostatního jmění společnosti pod spoluzávěrou vládního komisaře a zajišťují splnění závazků z ručení podle § 3.

(4) Kdo přestal býti členem představenstva neb vedoucím ředitelem hlavního závodu, má nárok na uvolnění cenných papírů ze závěry podle odst. 3. jen v míře, v jaké ke složení jistoty přispěl, a teprve po třech letech poté, kdy valná hromada společnosti platně schválila poslední účetní závěrku za správní období, v němž ještě takový úřad zastával; byť by řečená lhůta prošla, lze požadované uvolnění jistoty odepřít, dokud se pravoplatně nerozhodne, že uplatněné ručení podle § 3 dotčenou osobu nepostihuje. Celou jistotu lze ze závěry propustiti jen se svolením ministerstva financí, jež je udělí, podá-li se potvrzením revisního oddělení revisního a důvěrnického společenstva (§ 18) průkaz, že na ztráty určené rezervy společnosti opět dostoupily alespoň výše uvedené v odst. 1. pod e).

(5) Výhoda daná v odst. 2. zanikne, jestliže jistota, uvolněná částečně podle odst. 4., věty první, nedoplní se na původní výši do dvou měsíců ode dne uvolnění dotčených cenných papírů ze závěry.

(6) Bylo-li oprávnění vydávati vkladní knížky (listy) odňato, jest zakázáno vydávati nové vkladní knížky (listy) nebo přijímati nové vklady na vkladní knížky (listy) již vydané.

§ 5.

(1) Peněžní ústavy, uvedené v § 2, lit. a) až c), a peněžní ústavy oprávněné podle § 3 k vydávání vkladních knížek (listů), smějí své pokladniční přebytky ukládati v tuzemsku u ústavů státních a zemských a kromě toho u ústavů, které jsou oprávněny k vydávání vkladních knížek (listů). Ústavy uvedené v § 2, lit. b), mohou své pokladniční přebytky ukládati též u svých svazů (ústředí), spravujících přebytky přičleněných ústavů a podrobených revisi podle § 2 nebo § 14 zákona ze dne 10. června 1903, č. 133 ř. z., po případě u svého ústředí zřízeného zákonem ze dne

15. dubna 1919, č. 210 Sb. z. a n., o úpravě poměrů družstev na Slovensku.

(2) Z činnosti peněžních ústavů uvedených v § 2, a to bez rozdílu, vydávají-li vkladní knížky (listy) čili nic, jest, bez újmy ustanovení § 7, vyloučen obchod se zbožím. Úvěrním společenstvům (družstvům) a jejich svazům (ústředím) se však dovoluje obstarávati společný nákup provozovacích potřeb pro členy.

ČÁST II.

Zvláštní ustanovení o akciových bankách.

§ 6.

(1) Akciové banky, t. j. akciové společnosti (komanditní společnosti na akcie) provozující bankovní a peněžní obchody, mohou býti zřizovány jen se státním povolením, jež podle volné úvahy uděluje ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvem financí a zúčastněnými ministerstvy. O zřízení a obsahu společenské smlouvy (stanov) musí býti sepsána soudní neb notářská listina.

(2) Každé usnesení valné hromady akcionářů banky, které má za předmět pokračování ve společnosti, zvýšení akciového kapitálu, jeho snížení neb jinou změnu v ustanoveních společenské smlouvy (stanov), potřebuje ku své platnosti zřízení notářské neb soudní listiny jakož i státního schválení (odst. 1.).

(3) Zrušení akciové banky splnutím s jiným peněžním ústavem může se státi jen se státním schválením (odst. 1.).

(4) Akciová banka může býti zrušena opatřením ministerstva vnitra, učiněným v dohodě s ministerstvem financí a zúčastněnými ministerstvy, ztratí-li více než polovinu akciového kapitálu, přestupuje-li zákony neb v podstatných směrech společenskou smlouvu (stanovy), aneb nesplní-li podmínek, za kterých se jí dostalo státního povolení.

(5) Akciové banky, ať mají hlavní sídlo zde nebo v cizině, smějí zřizovati pobočné závody (pobočky, expositury, platebny, jednatelství atp.) jen se státním povolením. Obcházeti tento předpis zejména zřizováním samostatných peněžních ústavů, aby vykonávaly službu pobočných závodů, anebo pověřením jiného peněžního ústavu působností pobočného závodu, jest zakázáno.

§ 7.

Akciovým bankám jest zakázáno:

a) Obchodovati se zbožím; dovoleny jsou toliko komisionářský velkoobchod se zbožím a surovinami na účet podniků, které jsou s bankou v obchodním spojení, a příležitostná koupě a prodej zboží neb surovin k záchraně vlastních pohledávek.

b) Sjednávati neb zprostředkovati obchody nebo převody nemovitostí se členy dozorčí rady banky a s příslušníky jejich rodin (§ 36, odst. 4.), ačli nejde jen o vklady neb úschovy (deposita). Ve stejném rozsahu zakázány jsou převody nemovitostí a obchody se členy představenstva se služební smlouvou, vedoucími úředníky (§ 36, odst. 2. a 3.) a ostatními zaměstnanci banky vůbec jakož i s příslušníky jejich rodin, u těchto osob však může vládní nařízení (§ 9, odst. 3.) připustiti výjimky co do některých druhů obchodů za hotové a za ráležitých záruk i co do některých druhů obchodů na úvěr; tyto výjimky smějí se týkati jen obchodů, při nichž podle jejich povahy nejde o dosažení spekulacních zisků.

c) Sjednávati obchody nebo převody nemovitostí za ziskové spoluúčasti členů představenstva vůbec.

§ 8.

Akciové banky nesmějí pod následky § 17 bez předchozího výslovného schválení dozorčí radou:

a) Sjednávati ani zprostředkovati obchody připuštěné podle § 7 pod b), věty druhé, pokud vládní nařízení (§ 9, odst. 3.) výslovně jinak neustanoví.

b) Sjednávati ani zprostředkovati obchody ani převody nemovitostí se členem představenstva bez služební smlouvy a se zmocněncem představenstva jakož i s příslušníkem rodiny (§ 36, odst. 4.) některé z těchto osob anebo s podnikem, který na bance neb na němž banka závisí (§ 36, odst. 5.), ačli nejde jen o vklady neb úschovy (deposita); vládní nařízení (§ 9, odst. 3.) může připustiti další všeobecné výjimky.

c) Poskytovat úvěry, přesahující u jednoho dlužníka 10% vlastních prostředků banky, t. j. akciového kapitálu a vlastních, v poslední roční účetní závěrce vykázaných rezerv.

§ 8 a.

(1) Členem představenstva akciové banky, zmocněncem tohoto představenstva, vedoucím úředníkem (§ 36) ani likvidátorem býti nesmí:

a) kdo jest nezpůsobilý k takovému úřadu následkem trestního odsouzení [§ 35e)];

b) kdo není svéprávný;

c) osoba, jejíž členství v představenstvu aneb ustanovení zmocněncem nebo vedoucím úředníkem by způsobilo, že trvajícím obchodní spojení s bankou stalo by se podle § 7 zakázaným nebo podle § 8 nepřipustným; důvod vyloučení pro nepřipustnost obchodního spojení pomine, schválí-li dozorčí rada dodatečně obchod, kterým toto spojení bylo založeno;

d) beze svolení ministra financí státní úředník před uplynutím pěti let poté, co byl přeložen na trvalý odpočinek nebo vystoupil ze státní služby;

e) bývalý člen vlády do roka po propuštění;

f) člen Národního shromáždění.

(2) Členem představenstva nesmí býti též, kdo zastává již 15 nebo více úřadů člena správního neb dozorčího orgánu jiných podniků s hlavním sídlem v tuzemsku.

§ 9.

(1) Členové představenstva akciové banky jsou povinni spravovati jmění banky a provozovati její obchody s péčí řádného kupce a zachovávatí mlčení o všech okolnostech, o nichž se při výkonu svého úřadu dovědí. Porušení povinnosti mlčenlivosti jest zanedbáním péče řádného kupce.

(2) Tytéž povinnosti (odst. 1.) mají také zmocněnci představenstva a všichni zaměstnanci banky.

(3) Představenstvo akciové banky jest povinno sděliti v dohodě s dozorčí radou jednacím řád banky, obsahující pravidla o tom, jak dlužno postupovati při správě a obchodech banky vůbec a při poskytování úvěru zvláště, aby aktivita a likvidita banky nebyly ohroženy, aby porušování neb obcházení tohoto zákona bylo zabráněno a aby dobrá pověst banky netrpěla. Zásady, jež jednacím řád každé banky obsahovati musí, stanoví vládní nařízení. Jednacím řád a jeho změny jest předložiti ministerstvu financí ke schválení; ministerstvo financí může naříditi, aby ve lhůtě jím určené byly v jednacím řádu dodatečně provedeny změny neb doplňky, jichž jest potřeba, hledíc ke stanoveným zásadám. Jednacím řád jest závazný jak pro společenské orgány správní, tak i pro zaměstnance banky. Porušení jednacího řádu správními orgány neb zaměstnanci banky jest zanedbáním péče tímto zákonem uložené.

(4) Představenstvo akciové banky jest povinno sestavovati ke dni 31. března, 30. červ-

na a 30. září každého roku výkazy stavu podle vzorce vydaného ministerstvem financí a tyto výkazy jakož i roční účetní závěrky (účet rozvažný a účet ztráty a zisku) valnou hromadou akcionářů banky schválené uveřejňovati v listech určených stanovami pro vyhlášky banky. Takový výkaz musí být kromě toho dodatečně sestaven ke dni, který ministerstvo financí určí vyhláškou ve svém věstníku, a tomuto ministerstvu předložen ve lhůtě jím určené.

(5) Ve vkladních knížkách bankou vydaných musejí být uvedeny listy určené stanovami pro vyhlášky banky.

§ 10.

Akciové banky jsou povinny zřídit dozorčí radu, vyhovující ustanovením tohoto zákona, a případně platně usnésti a provést potřebnou k tomu změnu společenských stanov do 2 měsíců po té, kdy tato část zákona nabyla účinnosti.

§ 11.

(1) Dozorčí rada nesmí mít méně než 5 a více než 7 členů. Členy smějí být jen osoby fyzické volené valnou hromadou akcionářů banky.

(2) Volitelnými nejsou:

a) kdo podle § 8 a, odst. 1. pod a) až e) a odst. 2., nesmějí být členem představenstva;

b) členové představenstva neb jiného správního orgánu banky ani její zaměstnanci v činné službě;

c) členové správních neb dozorčích orgánů podniku, který na bance nebo na němž banka závisí (§ 36, odst. 5.);

d) osoby, jichž členství v dozorčí radě by způsobilo, že trvalý obchodní spojení s bankou stalo by se zakázaným podle § 7.

(3) Rovněž manželství, příbuzenství a švagrůvství se členy představenstva banky neb s jejími vedoucími úředníky vylučuje volitelnost do dozorčí rady; příbuzenství v pobočné linii a švagrůvství však vylučuje z volitelnosti jen do druhého stupně.

(4) Při volbě do dozorčí rady dlužno prohlásiti zvoleným, koho označí menšina akcionářů zastupující na valné hromadě alespoň pětinu akciového kapitálu ve stanovách vykázaného. Vystoupí-li v téže valné hromadě takových menšin více, než činí počet osob, jež mají být voleny, přihlédne se jen k menšinám, které pořadem zastupují větší podíl akciového kapitálu. Kdo byl takto zvolen, může nastou-

piti úřad člena dozorčí rady však jen tehdy, jestliže menšina, která jím má být zastoupena, odevzdá bance do 14 dnů po valné hromadě do jednotlivé úschovy akcie banky alespoň v úhrnné jmenovité hodnotě akcií, jež k valné hromadě složila. Tohoto menšinového práva nelze uplatňovati, dokud na jeho základě zvolený zástupce menšiny jest členem dozorčí rady. Jestliže zástupce menšiny přestane být členem dozorčí rady před koncem svého úředního období, má též menšina, ponechá-li původně uložené množství akcií v jednotlivé úschově, nárok, aby při nejbližší volbě do dozorčí rady byl prohlášen pro zbytek úředního období zvoleným, koho nově označí; tomuto nároku není na újmu ustanovení věty druhé tohoto odstavce.

(5) Doba působnosti členů dozorčí rady budiž určena stanovami, nesmí však být delší pěti roků. Opětná volba vystupujících členů jest přípustna.

(6) Členství v dozorčí radě zaniká samo sebou, jakmile nastala skutečnost, která vylučuje volitelnost. U osoby pak, zvolené podle odst. 4., zaniká též tehdy, když menšina jí zastoupená vypoví úschovu akcií podle téhož ustanovení uložených; výpovědi se rovná výběr části uložených akcií, jestliže se úschova zároveň nedoplní jinými akciemi alespoň téže úhrnné jmenovité hodnoty.

(7) Není-li podle stanov úřad členů dozorčí rady úřadem čestným, bezplatným, budiž ve stanovách odměna dozorčí rady stanovena pevným ročním penízem. Členům dozorčí rady jest zakázáno, aby vedle této odměny a přiměřené náhrady cestovních výloh aneb vedle odpovídajících požitků neb jiných zaopatřovacích platů, jež jim po případě jako bývalým zaměstnancům banky přísluší, přijímali od banky jakékoli jiné odměny, dary nebo prospěchy.

§ 12.

(1) Dozorčí rada má povinnost dohlížeti s péčí řádného kupce všestranně na správu a k tomu účelu sledovati veškeré obchody společnosti. Dozorčí rada může kdykoliv požadovati vysvětlivky a zprávy a podle svého usnesení buď hromadně nebo některými svými členy nahlížeti v knihy i spisy společnosti i zkoumati její celkový stav, její hotovosti, zásoby cenných papírů, směnek a jiných hodnot. Dozorčí radě přináležejí též zkouseti účetní uzávěrku, výroční zprávu i návrhy na rozdělení čistého zisku a podávati zprávu valné hromadě.

(2) Shledá-li dozorčí rada při výkonu své

působnosti, že při provozování obchodů banky nebyly dodrženy předpisy zákona, stanov, jednacího řádu banky neb instrukcí na jeho základě vydaných, anebo zjistí-li případ ručení podle § 17 aneb jiné nepořádky, které hrubě poškozují zájmy banky, jest povinna ihned to oznámiti představenstvu, a nezjedná-li toto nápravy ve lhůtě, kterou určila, musí to neprodleně oznámiti revisnímu oddělení revisního a důvěrnického společenstva (§ 18); v závažných případech musí svolati valnou hromadu akcionářů banky, pakliže tak neučiní k jejímu vyzvání představenstvo.

(3) Dozorčí rada musí vykonávati své povinnosti podle dozorčího řádu, který musí sdělati podle zásad stanovených vládním nařízením. Dozorčí rada jest povinna předložiti tento řád a jeho změny ministerstvu financí ke schválení; ministerstvo financí může dozorčí radě naříditi, aby ve lhůtě jím určené dodatečně provedla v dozorčím řádu změny neb doplňky, jichž jest potřeby, hledíc ke stanoveným zásadám. Porušení dozorčího řádu jest zanedbáním péče dozorčí radě v odst. 1. uložené.

(4) Členové dozorčí rady musejí své povinnosti vykonávati osobně a zachovávat mlčení o všech okolnostech, o nichž se při výkonu svého úřadu dovědí. Porušení této povinnosti jest zanedbáním péče dozorčí radě uložené.

§ 13.

(1) Akciové banky, které zaměstnávají více než 25 zaměstnanců, jsou povinny zřídit zvláštní kontrolní oddělení. Přednosta kontrolního oddělení (jeho náměstek) ani ostatní tomuto oddělení přidělení zaměstnanci nesmí se zúčastniti obchodního provozování banky. Přednostou (náměstkem) kromě toho býti nesmí, kdo není volitelný do dozorčí rady (§ 11); zaměstnanci v činné službě nejsou však z tohoto úřadu vyloučeni.

(2) Přednostu kontrolního oddělení (jeho náměstka) a ostatní členy tohoto oddělení, pověřené vlastními kontrolními pracemi, ustanovuje a jejich řádné i mimořádné požitky upravuje představenstvo v dohodě s dozorčí radou. Nedojde-li k dohodě, rozhodne se věc ve společné schůzi, do které představenstvo a dozorčí rada vyšlou stejný počet členů; při rovnosti hlasů platí mínění, k němuž se připojil předseda dozorčí rady nebo jej zastupující člen dozorčí rady. Na žádost dozorčí rady musí býti přednosta nebo některý jiný člen kontrolního oddělení z tohoto oddělení odvolán. Pro řádný výkon služby v kontrolním oddělení nesmějí býti jeho členové ani zkráceni ve svých požit-

cích, ani přeloženi, vypověděni nebo propuštěni ani jinou újmou postíženi; zrušení služební poměr s nimi může představenstvo jen se souhlasem dozorčí rady. Jinak mají členové kontrolního oddělení stejná práva a stejné povinnosti jako jiní zaměstnanci banky; při kárném řízení proti nim jest však poskytnouti dozorčí radě přiměřenou účast.

(3) Povinností tohoto oddělení jest kontrolovati ostatní oddělení banky, zdali jednotlivé obchodní úkony jsou v souhlasu se zákonem, stanovami, jednacím řádem banky nebo s instrukcemi na jeho základě vydanými a zdali vyhovují potřebám bankovní techniky a hospodárnosti.

§ 14.

(1) Jak se kontrola provádí kontrolním oddělením ústavu, upraví podrobně jednací řád.

(2) Kromě běžných zpráv vedoucím ředitelům podává kontrolní oddělení o výsledku své činnosti písemné zprávy dozorčí radě a to zpravidla v obdobích jednacím řádem stanovených, v případě naléhavé potřeby však i mimo toto období. Opisy uvedených zpráv jest současně předložiti vedoucím ředitelům.

§ 15.

Sezná-li dozorčí rada ze zprávy kontrolního oddělení, že při provádění obchodů banky nebyly dodrženy předpisy zákona, stanov, jednacího řádu banky neb instrukcí na jeho základě vydaných, anebo že provádění obchodů nevyhovuje potřebám bankovní techniky a hospodárnosti, jest povinna postarati se podle předpisů dozorčího řádu o odstranění shledaných závad a po případě zaříditi další podle § 12, odst. 2.

§ 16.

O obsahu každé kontrolní zprávy předložené dozorčí radě a o případných k ní připomínkách budiž bezodkladně vyrozuměn vládní komisař; žádá-li za to, buďtež mu dána veškerá vysvětlení a opis kontrolní zprávy s připomínkami.

§ 17.

(1) Členové představenstva a dozorčí rady banky, jakož i její vedoucí úředníci (§ 36, odst. 3.), kteří porušili povinnosti uložené jim zákony, stanovami, jednacím řádem banky, instrukcemi na jeho základě vydanými, řádem dozorčím aneb smlouvou, ručí bance za škodu, která vznikne z jednání, při němž k porušení došlo, leč by bylo porušení povinnosti dodatečně napraveno předtím, než škoda nastala.

(2) Ustanovením odst. 1. nejsou dotčena obecná ustanovení o náhradě škody.

(3) Ručí-li podle tohoto paragrafu za škody osob několik, ručí všechny rukou společnou a nerozdílnou, pokud se nedá určit poměr jejich zavinění.

(4) O uplatnění nároků na náhradu škody podle předešlých odstavců platí § 3, odst. 7; tříletá promlčecí lhůta běží proti revisnímu oddělení tam uvedenému teprve od té doby, kdy se toto oddělení dovědělo o škodě a osobě škůdce.

§ 17 a.

(1) Služební smlouvy se členy představenstva akciové banky a s jejími vedoucími úředníky (§ 36, odst. 2. a 3.) nesmějí býti uzavřeny na dobu delší dvou let, a uzavrou-li se na neurčitou dobu, nesmí býti smlouvena výpovědní doba delší než šest měsíců.

(2) Skončením služebního poměru osob v odst. 1. uvedených zaniká i jejich členství ve správních orgánech banky i ve správních neb dozorech orgánech jiných podniků, v nichž banku zastupují.

(3) K platnosti úmluv o služebních poměrech v odst. 1. dotčených a změn těchto úmluv jakož i k jejich zrušení jest potřebí předchozího výslovného svolení dozorech rady; o přednostovi kontrolního oddělení (náměstkovi) platí zvláštní ustanovení § 13.

(4) Členové představenstva se služební smlouvou, vedoucí úředníci a ostatní zaměstnanci banky nesmějí míti vedlejší zaměstnání ani provozovati obchody, jestliže by to bylo na újmu přesnému plnění jejich služebních povinností aneb uvádělo v pochybnost jejich výhradní zájem na prospěchu banky.

(5) Žádná z osob uvedených v odst. 4. nesmí zastávati zároveň více než deset úřadů člena správního nebo dozorech orgánu jiného podniku s hlavním sídlem v tuzemsku. Řečené osoby smějí převzít takový vedlejší úřad jen s předchozím výslovným svolením dozorech rady; toto svolení může dozorech rada kdykoli odvolati, aniž banku pro to postihuje jakákoli povinnost k odškodnění. Tytéž osoby, byť by byly členy správních neb dozorech orgánů jiného podniku se svolením dozorech rady, nesmějí přijímati od tohoto podniku tantiemy, presenční známky neb jakoukoli jinou odměnu; takové požitky na ně připadající plynou do pokladny banky. Jsou odkázány jen na odměnu, která se jim s předchozím výslovným schválením dozorech rady po skončení správního období banky přizná.

(6) Poruší-li kdo ustanovení odst. 4. nebo 5., jest banka oprávněna zrušiti jeho služební poměr bez výpovědi; kromě toho může banka na něm požadovati náhradu škody nebo žádati, aby obchody sjednané na jeho účet platily za obchody sjednané na účet její vlastní, a šlo-li by o obchody sjednané na účet cizí, může žádati vydání odměny za to přijaté neb odstoupení nároku na takovou odměnu. O vymáhání těchto nároků platí obdobně § 17, odst. 4.

(7) Dozorčí rada, vykonávajíc působnost podle odst. 3. a 5., jest povinna dbáti výhradně zájmů banky. Při schvalování odměn za výkon vedlejších úřadů jest povinna dbáti, aby se jednotlivci nedostalo na odměně více, než co spravedlivě odpovídá významu těchto úřadů pro banku a námaze s nimi spojené; dále jest povinna dbáti, aby úhrnný peníz takových odměn všem dotčeným osobám vyplacených nečinil více než polovinu peníze, jenž bance podle odst. 5. připlýnul v jejím předešlém správním období.

(8) Úmluvy, pokud se přiči ustanovením předešlých odstavců, nejsou právně účinné.

§ 17 b.

(1) Vyplývá-li ze čtvrtletního výkazu stavu neb z roční účetní závěrky anebo z revisní zprávy (§ 29), že banka utrpěla ztráty, jež ztrávily rezervy na ztráty určené a zmenšily akciový kapitál ve stanovách uvedený o více než 20%, může se banka domáhati snížení nepřiměřeně vysokých požitků ze smluv se členy představenstva banky a jejími vedoucími úředníky, předtím sjednaných.

(2) Služebními požitky sluší tu rozuměti požitky jakékoli (jako: služné, přídavky všeho druhu, remunerace, novoročné, podíl na zisku, provise a pod.) smluvně přiznané jakož i odpočivné a jiné zaopatřovací požitky a odbytné smlouvené pro případ zrušení smlouvy. Nepřiměřeně vysoké jsou služební požitky, které neodpovídají hospodářské nosnosti banky. Při posuzování přiměřenosti služebních požitků sluší přihlížeti spravedlivě též k výši služebních požitků ostatních zaměstnanců banky, k významu, který pro banku má zvláštní odborná způsobilost osoby, o jejíž smlouvu jde, k její služební činnosti pro banku a k době, po kterou trvá její skutečný služební poměr k bance.

(3) Snížení služebních požitků lze se domáhati návrhem u rozhodčího soudu zřízeného podle odst. 5. Podati návrh může:

a) představenstvo banky, svolí-li k tomu dozorčí rada;

b) dozorčí rada, neučiní-li tak představenstvo přes její vyzvání ve lhůtě jí určené; dozorčí rada jest povinna vyzvat představenstvo, usnesla-li se na podání návrhu valná hromada akcionářů banky;

c) v zastoupení banky revisní oddělení revisního a důvěrnického společenstva (§ 18).

(4) Návrh jest podati v tolika stejnopisech, aby jeden zůstal u rozhodčího soudu a po jednom mohlo býti doručeno osobě, o jejíž smlouvu jde, a všem, kdož jsou podle odst. 3. k podání návrhu oprávněni; tito mohou se řízení zúčastniti. Návrh budiž dotčené osobě doručen podle předpisů o doručování žalob.

(5) Rozhodčí soud sestává z předsedy a dvou přísedících. Předsedu jmenuje prezident (jeho náměstek) krajského soudu (obchodního), v jehož obvodu jest sídlo banky, ze soudců z povolání, kdežto oba přísedící jmenují strany, a to navrhovatel jednoho hned v návrhu, druhá strana druhého do 15 dnů poté, co jí byl návrh doručen. Bylo-li některou ze stran neb oběma opominuto jmenovati přísedícího, jmenuje jej; po případě oba přísedící, prezident (jeho náměstek) uvedeného soudu ze soudců z povolání. O vyloučení a odmítání členů rozhodčího soudu platí obdobně ustanovení zákona o řízení sporném.

(6) Podání pro rozhodčí soud přijímá a jeho kancelářské práce koná kancelář krajského soudu v předešlém odst. uvedeného.

(7) Rozhodčí soud rozhodne o návrhu v zasedání neveřejném po ústním jednání, k němuž oboje obě strany a jejich zástupce. Nedostaví-li se strana k jednání, provede se řízení v její nepřítomnosti. Nepodaří-li se vyřídit věc smírem, provede rozhodčí soud řízení, a to jak co do zjišťování skutkového stavu, tak i co do použití průvodních prostředků, šetře při tom obdobně ustanovení civilního řádu soudního. Strany jsou povinny podati rozhodčímu soudu veškerá vysvětlení, jichž jest potřebí ke zjištění skutkové podstaty věci. Rozhodčí soud usnáší se většinou hlasů; porada se koná v nepřítomnosti stran. O jednání rozhodčího soudu sepíše protokol přísežný zapisovatel, jež ustanoví prezident (jeho náměstek) krajského soudu v odst. 5. uvedeného.

(8) Řádné soudy jsou povinny poskytovat rozhodčímu soudu právní pomoc.

(9) Rozhodčí soud stanoví podle zásad slusnosti osobě, o jejíž smlouvu jde, služební neb zaopatřovací požitky, po případě odbytné při-

měřené výše. Při stanovení služebních anebo zaopatřovacích požitků neb odbytného jest přihlížeti k hospodářské nosnosti banky na jedné straně a k okolnostem, uvedeným v odst. 2., posl. větě, na straně druhé; odpočivné a zaopatřovací požitky, které nejdu na vrub provozovacího účtu banky, nýbrž výhradně na vrub zvláštních na to určených fondů nebo zařízení, jež jsou uloženy v majetkových hodnotách (v nemovitostech, v hypotečních pohledávkách zákonné jistoty, ve státních dluhopisech neb jiných cenných papírech sirotčí jistoty anebo jiným způsobem platným pro ukládání jmění sirotčího) od jmění banky oddělených, a odděleně účtovány a spravovány, lze snížit jen potud, pokud neúměrně zkracují práva a nároky ostatních zaměstnanců nebo jejich pozůstalých vůči tomuto fondu nebo zařízení. Náklady řízení nese banka. Nález rozhodčího soudu budiž podepsán předsedou a zapisovatelem a doručen písemně oběma stranám; jest vykonatelný soudní exekucí.

(10) Nálezu lze odporovati toliko žalobou o bezúčinnost podle obdoby civilního soudního řádu. O žalobě rozhodne rozhodčí soud zřízený u vrchního soudu, v jehož obvodu jest sídlo banky; vyhoví-li žalobě, rozhodne s konečnou platností ve věci samé. O tomto rozhodčím soudu platí obdobně ustanovení odst. 5. až 9. s odchylkou, že soud jest složen ze tří soudců z povolání a ze dvou přísedících stranami jmenovaných. Členové soudu, kteří měli účast na vydání prvního nálezu, jsou z rozhodování vyloučeni.

(11) Snížení pravidelně se opětujících požitků (odst. 2., věta první) rozhodčím soudem provedené platí od prvního dne měsíce, který následuje po vydání nálezu.

(12) Plnění nad míru rozhodčím soudem stanovenou není dovoleno, dokud se hospodářská nosnost ústavu podstatně nezlepší. Za vrácení přeplatku ručí osobně orgán banky, který k výplatě dal souhlas. Ostatní ustanovení služební smlouvy zůstávají nedotčena.

(13) Osoba, proti které byl podán návrh na snížení služebních požitků, může od podání návrhu až do tří měsíců po vydání nálezu rozhodčího soudu zrušiti služební smlouvu s okamžitou platností.

ČÁST III.

O revisní povinnosti bankovních ústavů.

§ 18.

(1) Veškeré společnosti akciové (komanditní na akcie) a společnosti s ručením obme-

zeným, provozující bankovní a peněžní obchody, jsou členy revisního a důvěrnického společenstva s ručením obmezeným zřízeného podle zákona č. 70/1873 ř. z.

(2) Toto společenstvo nepodléhá revisi podle zákona č. 133/1903 ř. z., nýbrž revisi jeho provádí ministerstvo financí.

§ 19.

Společenstvo toto má své sídlo v Praze.

§ 20.

(1) Zakladatelé společenstva jsou povinni, dříve než zažádají o zápis společenstva do rejstříku společenstevního, předložit stanovy společenstva, a to nejdéle do tří měsíců po svém ustanovení, ministerstvu financí ku schválení. Pokud tento zákon neustanovuje jinak, musejí stanovy vyhovovati zákonu ze dne 9. dubna 1873, č. 70 ř. z.

(2) Změna stanov vyžaduje souhlasu ministerstva financí.

§ 21.

(1) K působnosti společenstva náleží:

a) revidovati ústavy v něm sdružené a jejich pobočné závody,

b) navrhovati akce k reorganisaci, sanaci a likvidaci členů a po případě spolupůsobiti při takových akcích.

(2) Za souhlasu vlády může společenstvo po příslušném doplnění stanov rozšířiti svou působnost i na jiné úkoly dotýkající se společných zájmů ústavů v něm sdružených.

§ 22.

(1) Zřídí-li se nová společnost akciová neb společnost s ručením obmezeným, provozující bankovní a peněžní obchody, jest její představenstvo povinno oznámiti to společenstvu do jednoho měsíce po zápisu společnosti do obchodního rejstříku a zároveň mu předložit výtah z obchodního rejstříku a stanovy společnosti.

(2) Dobrovolně mohou přistoupiti též jiné protokolované bankovní ústavy (firmy) bez rozdílu, jaká jest jejich právní forma. O žádosti za přijetí rozhoduje v tomto případě představenstvo společenstva podle volného uvážení s konečnou platností.

§ 23.

(1) Společnosti uvedené v § 18, odst. 1., (povinní členové) přejímají na každých i počatých 250.000 Kč svého splaceného akciového

(kmenového) kapitálu jeden podíl, jehož výši určují stanovy společenstva.

(2) Počet podílů jiných členů určí představenstvo při přijetí podle volného uvážení.

(3) Pokud výtěžky jmění společenstva nepostačí k úhradě výdajů, jsou členové společenstva povinni přispívati k jejich úhradě poměrně podle počtu svých podílů. Bližší ustanovení o těchto příspěvcích obsahujtež stanovy společenstva.

(4) Peníz podílů (odst. 1. a 2.) a příspěvků (odst. 3.) sděluje se členům platebním vyzváním, v němž budiž uvedena vyměřovací základna a určena lhůta splatnosti. Nedoplatky vážnoucí za povinnými členy (odst. 1.) lze vymáhati politickou exekucí podle výkazu o nedoplatecích potvrzeného co do vykonatelnosti ministerstvem financí.

§ 24.

Při hlasování členů ve valných hromadách společenstva připadá na každý podíl jeden hlas.

§ 25.

Účelem revise, kterou společenstvo podle § 21, odst. 1., lit. a), vykonává, jest kontrola toho, zda zachovávají se zákonné a statutární předpisy, jakož i předpisy jednacích a dozorcích řádů a celého hospodaření členů s hlediska bezpečnosti vkladatelů a jiných věřitelů.

§ 26.

(1) Působnost, uvedenou v § 21, odst. 1., vykonává společenstvo zvláštním revisním oddělením.

(2) Revisní oddělení jest v této působnosti podřízeno ministerstvu financí.

(3) Přednosta revisního oddělení, jeho náměstek, ostatní revisoři a tomuto oddělení přidělené pomocné síly (zaměstnanci revisního oddělení) jsou smluvními zaměstnanci společenstva, služební smlouvy s nimi však sjednává a zrušuje v zastoupení společenstva po slyšení jeho představenstva ministerstvo financí. Před nastoupením služby skládají slib do rukou ministra financí neb jeho zástupce, že budou plniti svědomitě služební povinnosti a zachovávatí nejpřísnější mlčenlivost o tom, co seznají při výkonu služby nebo vzhledem k svému služebnímu postavení a co v zájmu státu, členů společenstva a jejich zákazníků aneb i jinak ze služebních ohledů jest nutno zatajiti aneb jim bude výslovně jako důvěrné označeno, proti každému,

komu nejsou povinni učiniti o takových věcech úřední sdělení.

(4) Povinnosti zaměstnanců revisního oddělení (odst. 3.) stanoví ministerstvo financí služebním řádem podle obdoby ustanovení pro státní zaměstnance podobných kategorií; pokud jde o výkon jejich služebních povinností, požívají stejné ochrany a jsou stejně trestně odpovědní jako úředníci státní.

(5) Zaměstnanci revisního oddělení nesmějí do pěti let po rozvázání služebního poměru ke společenstvu státi se členem správního neb dozorčího orgánu některého peněžního ústavu nebo peněžního podniku vůbec anebo podniku, který na některém peněžním podniku závisí, ani takový podnik peněžní nebo podnik závislý sami provozovati, aniž se ho zúčastňovati jako společníci; stejně nesmějí do uvedené doby býti přijati ať přímo nebo nepřímo do služeb některého z dotčených podniků. Úmluvy těmto ustanovením se přičítají jsou neplatné.

§ 27.

(1) Revisoři společenstva mají právo vstoupiti při revisi do obchodních a provozovacích místností členů, nahlížeti do všech knih a dokladů, požadovati zprávy a objasnění od členů, jejich zástupců, úředníků a zřízenců, prohlížeti stav pokladny, cenné papíry, dluhopisy a jiné hodnoty.

(2) Při započetí revise povinni jsou prokázati se dekretem revisního oddělení, jímž se revise nařizuje.

§ 28.

(1) Podrobné předpisy o způsobu, rozsahu a době provádění revisi stanoví ministerstvo financí po slyšení představenstva společenstva zvláštní instrukcí.

(2) Revisní oddělení společenstva může kdykoliv požadovati od členů společenstva výkazy o aktivech a pasivech ke zjištění solventnosti a likvidnosti.

(3) Revisní oddělení jest oprávněno žádati reeskontní místa o sdělení rozsahu použitého eskontního a reeskontního úvěru členů společenstva a jejich dlužníků a navzájem může k žádosti reeskontních míst sdělovati celkovou závaznost členů. Revisní oddělení má též právo žádati od peněžních ústavů potvrzení o správnosti salda uložených přebytků člena.

(4) Na žádost člena společenstva může revisní oddělení vykonati též revisi jeho dlužníka, svolí-li k tomu.

§ 29.

(1) O výsledku revise podají revisoři písemnou zprávu přednostovi revisního oddělení, který sdělí její obsah revidovanému ústavu — a to, je-li zřízena dozorčí rada, prostřednictvím jejím — a současně dodá stejnopis revisní zprávy vládnímu komisaři, byl-li ustanoven. Budou-li shledány podstatné závady, vyzve přednost revisního oddělení zákonné zástupce ústavu k provedení nápravy v přiměřené lhůtě.

(2) Dozorčí rada a představenstvo jsou povinny o revisní zprávě pojednati, usnesení učiniti a vytčené závady odstraniti ve lhůtě stanovené revisním oddělením.

(3) Nestane-li se tak, nebo dojde-li k neshodě mezi revisním oddělením a revidovaným ústavem, předloží revisní oddělení věc ministerstvu financí, které rozhodne s konečnou platností.

(4) Představenstvo ani členové společenstva nemají práva žádati beze svolení revidovaného ústavu za sdělení revisní zprávy. Naproti tomu ministerstvo financí může kdykoliv nahlédnouti do revisních zpráv uložených u revisního oddělení, nesmí však zpráv těchto použiti pro účely berní a to ani ohledně revidovaných ústavů, ani jejich zákazníků.

(5) Zprávy, podání a oznámení úřadům podle tohoto ustanovení i s přílohami jsou prosty poplatků.

ČÁST IV.

Trestní a všeobecná ustanovení.

§ 30.

(1) Kdo, nejša k tomu podle §§ 2 až 4 oprávněn, vydá vkladní knížku nebo vkladní list (§ 1, odst. 2.), bude potrestán okresním úřadem, nejde-li o čin trestný soudem, pro správní přestupek pokutou od 1000 Kč do 25.000 Kč, a je-li pokuta nedobytná, vězením od tří dnů do tří měsíců.

(2) Stejně bude potrestán, kdo přijme nový vklad na vkladní knížku (list) již vydanou, ač jeho oprávnění vydávati vkladní knížky (listy) zaniklo.

(3) Trestní odpovědnost stíhá pachatele a spolupachatele; majitele podniku, po případě členy správních a dozorčích orgánů a vedoucí úředníky též tehdy, jestliže zanedbáním povinné péče zavinili, že v podniku došlo ke spáchání trestných činů uvedených v odst. 1. neb 2.

(4) Z nálezů lze se odvolati do 15 dnů ode dne doručení.

(5) Při opětném odsouzení majitele podniku může být odňato živnostenské oprávnění, při jehož výkonu uvedené trestné činy byly spáchány.

(6) Potrestáním vinníka není dotčeno zákonné právo správních úřadů k jinakému zakročení.

§ 30 a.

(1) Kdo jako člen správního neb dozorčího orgánu aneb vedoucí úředník peněžního ústavu poruší některý příkaz nebo zákaz, uvedený v § 1, odst. 5. a 6., § 4, odst. 1., posl. větě, § 5, odst. 2., § 6, odst. 5., § 7, § 8, § 9, odst. 3. až 5., § 11, odst. 1. a 7., § 12, odst. 2. a 3., § 13, odst. 1., větě první a druhé, § 15, § 16, § 17 b, odst. 12., § 22, odst. 1., § 28, odst. 2. a 3., a § 35 d, odst. 4., nebo se takového činu zúčastní aneb zanedbáním povinné péče zavíní, že v ústavu došlo ke spáchání takového činu, bude potrestán okresním úřadem, nejde-li o čin trestný soudem, pro správní přestupek. Trestem jest, byl-li porušen některý příkaz nebo zákaz uvedený v § 1, odst. 5. a 6., § 4, odst. 1., posl. větě, § 5, odst. 2., nebo § 9, odst. 5., pokuta od 50 Kč do 5000 Kč, a je-li nedobytná, vězení od jednoho dne do čtrnácti dnů, a byl-li porušen některý jiný napřed uvedený příkaz nebo zákaz, pokuta od 1000 Kč do 10.000 Kč, a je-li nedobytná, vězení od tří dnů do jednoho měsíce.

(2) Podle vyšší trestní sazby uvedené v odst. 1. bude potrestán okresním úřadem pro správní přestupek též:

1. kdo jako člen správního neb dozorčího orgánu banky, spořitelny, záložny, úvěrního společenstva (družstva) nebo jiného peněžního ústavu zavíní, že členem správního nebo dozorčího orgánu, zmocněncem, vedoucím úředníkem, pokladníkem nebo jiným vyšším úředníkem ústavu se stane nebo zůstane osoba k takovému úřadu podle § 35 e) nezpůsobilá, nebo, pokud jde o akciovou banku, z úřadu takového vyloučená (§§ 8 a, 11 a 13);

2. kdo jako vedoucí úředník takového ústavu věda, že jde o osobu k úřadům napřed uvedeným podle § 35 e) nezpůsobilou nebo z takového úřadu podle §§ 8 a, 11 nebo 13 vyloučenou, správnímu neb dozorčímu orgánu ústavu to neoznámí;

3. kdo poruší některý zákaz uvedený v § 17 a, odst. 5., nebo jako člen správního neb dozorčího orgánu aneb vedoucí úředník ústavu zavíní, že v podniku došlo k porušení tohoto zákazu;

4. kdo jako člen odpovědného orgánu akciové banky nebo společnosti s ručením obmezeným,

provozující bankovní a peněžní obchody, neodklidí proti předpisu § 29 ve stanovené lhůtě závad při revisi shledaných;

5. kdo jako člen odpovědného orgánu spořitelny ve stanovené lhůtě neodklidí závad, vytčených státním dozorčím úřadem v mezích § 18 zák. č. 302/1920 Sb. z. a n., anebo závad, jichž odklizení bylo přikázáno revidujícím svazem, aniž státní dozorčí úřad výkonu takového příkazu odporoval nebo výkon zakázal (§ 25 cit. zák.);

6. kdo jako člen odpovědného orgánu záložny neb úvěrního společenstva (družstva) neodklidí závad, jež byly revisorem, vykonavším u ústavu zákonem předepsanou revisi, vytčeny a jichž odklizení v určité lhůtě bylo pod pohrůžkou trestního stíhání revisním svazem aneb úřadem (soudem), který revisora ustanovil, ústavu písemně nařízeno; byl-li však proti takovému nařízení v uvedené lhůtě podán u revisního svazu aneb u úřadu (soudu), který revisora ustanovil, rozklad, jest odpovědný orgán trestný teprve, neodklidí-li vytčených závad ani poté, když rozklad byl uznán bezdůvodným.

(3) Přestupky uvedené v odst. 1. tohoto paragrafu, pokud se vztahují na porušení některého příkazu nebo zákazu, uvedeného v § 1, odst. 6., § 5, odst. 2., § 6, odst. 5., § 9, odst. 3. a 4., § 12, odst. 3., § 16, § 22, odst. 1., § 28, odst. 2. a 3., jakož i přestupky uvedené v odst. 2., č. 4 až 6 tohoto paragrafu, stíhají se jen k návrhu dohlédacího orgánu veřejné správy aneb revisního svazu neb úřadu (soudu) povolaného ustanovit revisora. Promlčecí lhůta ke stíhání uvedených přestupků počíná se podáním návrhu, nejdéle však jeden rok poté, co byl odklizen stav zákonu se příčíci nebo zákonná povinnost byla splněna.

(4) Pokuta, uložená podle předešlých odstavců, může být uložena opětovně, nebude-li ve stanovené lhůtě stav zákonu se příčíci odklizen nebo zákonná povinnost splněna.

(5) Ustanovení § 30, odst. 4. a 6., platí i tu.

§ 30 b.

(1) Potrestán bude okresním úřadem, nejde-li o čin trestný soudem, pro správní přestupek pokutou od 1000 Kč do 10.000 Kč, a je-li nedobytná, vězením od tří dnů do jednoho měsíce,

1. kdo jako majitel nebo společník, po případě člen správního neb dozorčího orgánu aneb vedoucí úředník peněžního ústavu nebo peněžního podniku vůbec anebo podniku, který

na peněžním podniku závisí, zavíní, že společníkem některého z uvedených podniků, členem jeho správního neb dozorčího orgánu se stane nebo do služeb takového podniku přímo nebo nepřímo bude přijat bývalý zaměstnanec revisního oddělení revisního a důvěrnického společenstva (§ 18) před uplynutím pěti let po rozvázání služebního poměru k tomuto společenstvu, jakož i

2. bývalý člen revisního oddělení napřed jmenovaného společenstva, který před uplynutím řečené doby provozuje peněžní podnik nebo podnik, který na peněžním podniku závisí, stane se společníkem takového podniku anebo přijme v něm přímo nebo nepřímo službu.

(2) Ustanovení § 30, odst. 4., a § 30 a, odst. 4., platí i tu.

§ 30 c.

Ustanovení §§ 30 až 30 b) platí pro peněžní ústavy, které nemají více než čtyři stálé úřednické síly, s těmi změnami, že sazba peněžité pokuty tam uvedených činí 50 Kč až 2.500 Kč, a dopustil-li se vinník několika přestupků tam uvedených nebo byl-li již pro některý takový přestupek potrestán, 50 Kč až 5.000 Kč; je-li pokuta nedobytná, uloží se vězení od jednoho do čtrnácti dnů.

§ 31.

(1) Kdo vědomě jako člen představenstva nebo jiného společenského orgánu správního, jako likvidátor, člen dozorčí rady nebo jako zmocněnec společnosti v zápise o schůzi společenských orgánů, v účetní uzávěrce, bilanci, obchodní zprávě, ve výkazu sestaveném podle § 9, odst. 4., nebo ve veřejném vyzvání k upisování akcií majetkové hodnoty nebo závazky společnosti vědomě nesprávně uvede anebo okolnosti důležité pro seznání pravého stavu jmění společnosti zamlčí a tím vzbuzuje víru v lepší stav jmění společnosti, nežli jaký ve skutečnosti jest, trestá se soudem, není-li čin přísněji trestný, za přečin vězení (uzamčněním) od 14 dnů do jednoho roku. Vedle trestu vězením může býti uložen trest peněžité od 5.000 Kč do 100.000 Kč.

(2) Ustanovení předešlého odstavce platí jak o akciových bankách a o společnostech s ručením omezeným, provozujících bankovní a peněžní obchody, tak i obdobně o spořitelnách, záložnách, úvěrních společenstvech (družstvech) a jiných peněžních ústavech. Vedle osob tam uvedených jsou trestně odpovědní též vedoucí úředníci ústavu.

§ 32.

(1) Kdo jakýmkoli způsobem úmyslně ruší, ztěžuje nebo znemožňuje výkon zákonem předepsané revize peněžního ústavu, bude potrestán, není-li čin přísněji trestný, soudem pro přestupek vězením od jednoho do čtrnácti dnů nebo peněžitým trestem od 50 Kč do 10.000 Kč.

(2) Stejně bude potrestán, není-li čin přísněji trestný, kdo ve výkazech nebo ve zprávách, uvedených v § 1, odst. 6., § 9, odst. 4., posl. větě, a v § 28, odst. 2. a 3., v podstatných údajích vědomě něco nesprávného uvede nebo zamlčí. Ustanovení § 30, odst. 3., platí obdobně i tu.

§ 33.

(1) Kdo vyjeví z věcí banky, spořitelny, záložny, úvěrního společenstva (družstva) anebo jiného peněžního ústavu něco, co podle své obchodní povahy má zůstatí utajeno a o čem se dověděl jako člen správního neb dozorčího orgánu, zmocněnec, vedoucí úředník, jiný zaměstnanec nebo likvidátor takového ústavu, ač ví, že tím může vzbuditi nedůvěru v ústav, přiměti jeho zákazníky k rozvázání obchodního spojení nebo způsobiti vybírání vkladů u něho uložených, bude potrestán soudem, není-li čin přísněji trestný, pro přestupek vězením od jednoho do čtrnácti dnů nebo peněžitým trestem od 50 Kč do 10.000 Kč.

(2) Trestný není, kdo se dopustil činu uvedeného v odst. 1., uplatňuje své právo nebo plně povinnost, kterou mu ukládá zákon neb úřad, nebo byv zproštěn povinnosti zachovati mlčení anebo v podání k úřadu, aby byla zjednána náprava.

§ 34.

Kdo vydá vkladní knížku nebo vkladní list (§ 1, odst. 2.) bez skutečného vkladu, bude potrestán soudem, není-li čin přísněji trestný, pro přečin vězením od tří dnů do tří měsíců nebo peněžitým trestem od 5.000 Kč do 100.000 Kč. Ustanovení § 30, odst. 3., 5. a 6., platí obdobně i tu.

§ 35.

(1) Kdo jako člen správního orgánu akciové banky, její zmocněnec, vedoucí úředník (§ 36, odst. 3.) neb likvidátor vědomě přestoupí neb obejde zákaz:

a) sjednávati aneb zprostředkovati obchody nebo převody nemovitostí zakázané podle § 7,

b) sjednávati anebo zprostředkovati obchody nebo převody nemovitostí anebo posky-

tovati úvěr bez předchozího výslovného schválení dozorčí rady, jehož jest podle § 8 nebo podle jednacího řádu banky k tomu potřebí, ačkoli mohl si takové schválení včas opatřiti,

bude potrestán soudem, není-li čin přísněji trestný, pro přečin vězením od tří dnů do tří měsíců anebo peněžitým trestem od 5.000 Kč do 100.000 Kč; způsobil-li tím však bance škodu, bude potrestán vězením od čtrnácti dnů do šesti měsíců a podle výše způsobené škody peněžitým trestem od 5.000 Kč do 100.000 Kč.

(2) Podle trestních sazeb uvedených v odst. 1. bude potrestán pro přečin, není-li čin přísněji trestný, kdo se obchází některého zákazu uvedeného v odst. 1. vědomě zúčastní nebo jako člen dozorčího orgánu akciové banky nebo jako přednostu (náměstek) jejího kontrolního oddělení (§ 13) vědomě opomine postarat se o to, aby tyto zákazy nebyly přestupovány.

§ 35 a.

Kdo jako člen správního nebo dozorčího orgánu, zmocněnec, vedoucí úředník neb likvidátor banky, spořitelny, záložny, úvěrního společenstva (družstva) nebo jiného peněžního ústavu vážným porušením svých povinností vědomě nebo z hrubé nedbalosti způsobí, že ústav utrpí ztráty, které samy o sobě nebo spolu s jinými ztrátami ohrožují schopnost ústavu uspokojiti veškeré věřitele v době přiměřené pravidlům jeho řádného provozování, bude potrestán soudem, není-li čin přísněji trestný, podle míry svého zavinění a způsobení nebo nebezpečí pro přečin vězením od čtrnácti dnů do jednoho roku a peněžitým trestem od 5.000 Kč do 100.000 Kč.

§ 35 b.

(1) Kdo jako člen správního nebo dozorčího orgánu, zmocněnec, vedoucí úředník nebo likvidátor banky, spořitelny, záložny, úvěrního společenstva (družstva) nebo jiného peněžního ústavu porušením svých povinností úmyslně způsobí ústavu, vkladatelům nebo jeho jiným zákazníkům škodu neb úmyslně sebe nebo jiného na jejich újmu obohatí, bude potrestán pro přečin tuhým vězením od tří měsíců do tří let. Převyšuje-li však škoda neb obohacení peněz 2.000 Kč anebo byl-li činem poškozen značný počet osob neb užil-li vinník lsti, aby mohl pokračovati ve své činnosti, bude potrestán pro zločin žalářem od šesti měsíců do pěti let.

(2) Vedle trestu na svobodě budiž uložen podle výše způsobené nebo zamýšlené škody

aneb obohacení při odsouzení pro přečin trest na penězích od 5.000 Kč do 500.000 Kč, při odsouzení pro zločin trest na penězích od 10.000 Kč do 500.000 Kč.

§ 35 c.

Ustanovení §§ 31 až 34 a §§ 35 a) a 35 b) platí pro peněžní ústavy, které nemají více než čtyři stálé úřednické síly, s těmito změnami:

1. Trestné činy uvedené v §§ 31 až 34 a v § 35 a) trestají se toliko peněžitými tresty tam uvedenými.

2. Spodní a horní hranice peněžitých trestů uvedených v §§ 31, 34, 35 a) a 35 b) se snižují na jednu pětinu, při čemž horní hranice nesmí převyšovati 20.000 Kč.

§ 35 d.

(1) Při ukládání trestu má soud (okresní úřad) i tam, kde to tento zákon výslovně neustanovuje, přihlídnouti k odborné způsobilosti vinníkově, k míře jeho zavinění a k významu zaviněných následků.

(2) Podmíněným odkladem trestu není uložen výkon uloženého trestu na penězích. Je-li však v takovém případě peněžitý trest nedobytným, odkládá se podmíněně výkon náhradního trestu na svobodě.

(3) Peněžitě tresty uložené podle tohoto zákona připadají státu.

(4) Přesunutí placení peněžitých trestů nebo pokut, uložených podle tohoto zákona, na ústav, v němž se vinník trestného činu dopustil, jest zakázáno. Úmluvy tomu odporující nejsou právně účinné.

§ 35 e.

(1) Kdo byl pravoplatně odsouzen pro čin trestný soudem, spáchaný ze ziskuchtivosti, pro některý z přečinů podle §§ 485 až 486 c) trest. zákona č. 117/1852 ř. z., podle § 759 voj. trest. zákona č. 19/1855 ř. z., podle §§ 416 a 417 trest. zákona čl. V/1878 a podle zák. čl. V/1916 o nuceném mimokonkursním vyrovnání a o změně některých ustanovení konkursního zákona, pro některý zločin nebo přečin podle tohoto zákona anebo podle zákonů ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z roku 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, ze dne 10. října 1924, č. 240 Sb. z. a n., o příroci k ochraně peněžních ústavů a jejich věřitelů, a ze dne 10. října 1924, č. 241 Sb. z. a n., o povinnostech bankéřů při úschově cenných papírů, není způso-